

І. Д. Гамкало

Пікульський Святослав Михайлович

ПІКУЛЬСЬКИЙ Святослав Михайлович (30. 09. 1937, м. Любомль, нині Ковельського р-ну Волинської обл.) — співак (ліричний тенор). Батько [М. Пікульського](#). Професор (2001). Народний артист України (1996). Закінчив Київський інженерно-будівельний інститут (1959), вечірнє відділення Київської консерваторії (1965; кл. М. Зубарева, О. Степанової). Працював у проєктній організації «Укржитлоремпроєкт». 1969—71 — соліст Львівського театру опери та балету імені І. Франка, серед оперних партій — Петро («Наталка Полтавка» М. Лисенка), Андрій («Запорожець за Дунаєм» С. Гулака-Артемовського), Альмавіва («Севільський цирульник» Дж. Россіні), Ернані (однойменна опера Дж. Верді). Від 1971 — соліст ансамблю Групи радянських військ у Німеччині, 2004—11 — викладач вокалу Гуманітарно-природничого університету в Ченстохові (Польща), 1994—2018 (з перервами) — у Київському університеті культури і мистецтв: від 2011 — завідувач секції народнопісенного виконавства. Володіючи красивого тембру голосом, глибокою музикальністю та артистизмом, невдовзі завойовує одне з провідних місць серед виконавців вокальної лірики. Програми вкладає в концертні вокальні цикли: «Український старовинний романс», «Романси Я. Степового і В. Косенка», «Шедеври М. Лисенка», «Щаслива знахідка» (твори А. Вахнянина, П. Сокальського, О. Нижанківського, Д. Січинського, Г. Алчевського, Б. Підгородецького), «Сучасна українська музика» (твори К. Домінчена, Л. Колодуба, А. Кос-Анатольського, Б. Лятошинського, Г. Майбороди, Ю. Мейтуса, А. Штогаренка), «Арії з кантат Й.-С. Баха», «Італійське бельканто 17—18 ст.», «Пісні Ф. Шуберта», «Польська вокальна музика», «Арії кохання» (твори Й. Брамса, Е. Гріґа, А. Дворжака, Ф. Ліста, Ф. Мендельсона, С. Монюшка, Ф. Шопена, Ф. Шуберта, Р. Шуманна) та ін. Виконував тенорові партії в прем'єрах симфонії «Deprofundis» В. Губаренка (слова Т. Шевченка), симфонії-кантати «Пісні

коханню» Л. Дичко, ораторії «Будь славен, Києве» В. Кирейка, а також в «Реквіємі» В.-А. Моцарта, кантатах «Б'ють пороги» та «Радуйся, ниво неполітая» М. Лисенка, «Заповіт» С. Людкевича, «Вечорницях» П. Ніщинського. На філармонічній сцені виконував партії Петра («Наталка Полтавка» М. Лисенка), Андрія («Запорожець за Дунаєм» С. Гулака-Артемовського), Ленського («Євгеній Онєгін» П. Чайковського), Моцарта («Моцарт і Сальєрі» М. Римського-Корсакова), Альфреда («Травіата» Дж. Верді). Був першим виконавцем в Україні партії Фронімо в опері «Алкід» Д. Бортнянського на сцені філармонії (1984, диригент А. Шароєв) та партії Фредеріка в опері «Сокіл» Д. Бортнянського (1996, диригент І. Гамкало). Записав у фонд Українського радіо понад 100 творів різних жанрів (24 години чистого звучання). Гастролював у Польщі, Німеччині, Чехословаччині, Північній Кореї.

Рекомендована література

1. Гоян Я. На редакційному вогнику // Рад. Україна. 1980, 3 січ.;
2. Юрченко М. «Алкід» в Москві // Культура і життя. 1985, 7 квіт.;
3. Осокіна А. Творити добро // Київ. правда. 1988, 21 січ.;
4. Кудрицька Р. Не я, а ми // Правда України. 1996, 11 листоп.;
5. Зей М. Мене змалку хвилювала пісня // Наше життя [Любомль]. 1997, 11 черв.

Бібліографічний опис:

Пікульський Святослав Михайлович / І. Д. Гамкало // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-884993>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).